



Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Český telekomunikační úřad nerozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, pokud se spor týká služeb obsahu, byť za použití sítí a služeb elektronických komunikací.

Český telekomunikační úřad v případě podaného návrhu na rozhodnutí sporu ve věci služeb obsahu tento návrh odloží podle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť k jeho projednání není věcně příslušný ani on ani jiný správní orgán.

(z rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ ze dne 29. 3. 2011, čj. ČTÚ-42 821/2011-603)

Věc : T.M.C.R. a.s. (navrhovatel) proti Libor D. (odpůrce) , o zaplacení ceny za služby Zvonění, obrázky, hry, Dobití Twist, Premium SMS a Audiotex, o rozkladu navrhovatele

Z odůvodnění:

Společnost T.M.C., a.s., (dále jen „navrhovatel“), podala dne 12. 11. 2009 návrh na zahájení správního řízení k uložení povinnosti zaplatit navrhovateli pohledávku celkem ve výši 40.477,- Kč s příslušenstvím, váznoucí u tel. stanice č. xxxxxxxx a náhradu nákladů řízení. Jako odpůrce byl označen pan L.D.

Navrhovatel opírá svůj nárok na zaplacení výše uvedené částky o smluvní vztahy vzniklé na základě Smluv o poskytování služeb elektronických komunikací uzavřených mezi navrhovatelem a odpůrcem dne 7. 8. 2007 pro telefonní čísla č. xxxxxxxx Na základě těchto smluvních vztahů se navrhovatel zavázal poskytovat odpůrci služby elektronických komunikací a odpůrce se zavázal za tyto služby platit navrhovateli sjednanou cenu. Odpůrce počínaje vyúčtováním služeb č. xxxxxxxx ze dne 25. 8. 2007 přestal navrhovateli platit za jím poskytované služby a navrhovatel z tohoto důvodu smlouvu k 24. 1. 2008 vypověděl, když k tomuto datu činil dluh odpůrce 40.477,- Kč. Návrh doložil kopií smlouvy a kopií vyúčtování č. xxxxxxxx ze dne 25. 8. 2007 znějícího na částku 10.011,- Kč, vyúčtování č. xxxxxxxx ze dne 25. 9. 2007 znějící na částku 13.387,50,- Kč, vyúčtování č. xxxxxxxxxx ze dne 25. 10. 2007 znějící na částku 13.866,- Kč a vyúčtování č. xxxxxxxxxx ze dne 25. 11. 2007 znějící na částku 3.212,50,- Kč.

Usnesením ze dne 7. 2. 2011 č. j. xxxxxxxxxx bylo řízení dle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu v části sporu vymezené částkami účtovanými navrhovatelem za služby Zvonění, obrázky, hry, Dobití Twist, Premium SMS a Audiotext v celkové výši 3.175,- Kč (za zúčtovací období od 9. 8. 2007 do 19. 8. 2007) odloženo. K odůvodnění správní orgán I.

stupně uvedl, že tyto položky nejsou cenami za služby elektronických komunikací ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, ale cenami za poskytnutý obsah prostřednictvím sítí elektronických komunikací. Uvedené platby je tedy navrhovatel oprávněn uplatnit u příslušného obecného soudu.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel dne 18. 2. 2011 v zákonné lhůtě rozklad. Navrhovatel uvádí, že má za to, že správní orgán I. stupně je oprávněn rozhodnout i o v usnesení specifikovaných platbách a odkazuje přitom na rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2010, sp. zn. 28 Co 481/2010. Jde-li o službu Dobití Twist, má navrhovatel za to, že se jedná o službu, prostřednictvím které mohou zákazníci využívat služby poskytované navrhovatelem, především služby elektronických komunikací, na principu předplacené služby. K možnosti, že kredit získaný prostřednictvím Dobití Twist může být použito jak na služby elektronických komunikací, tak i na služby, které službami elektronických komunikací nejsou, navrhovatel uvedl, že by bylo nelogické, kdyby měl navrhovatel při vymáhání takovéto pohledávky rozlišovat a uplatňovat svůj nárok částečně u soudu a částečně u Českého telekomunikačního úřadu. V některých případech by ani takové rozdělení nebylo možné a docházelo by tak ke zvyšování nákladů, jejichž vynaložení je nutné pro vymožení částky. Navrhovatel by navíc musel při uplatňování svých nároků vždy počkat, až jaké služby budou z kreditu využity.

Z výše uvedeného vyplývá, že aby byla založena pravomoc Českého telekomunikačního úřadu rozhodnout účastnický spor, musí být kumulativně naplněny dvě podmínky. První podmínkou je osobní předpoklad spočívající jednak na straně osoby, která musí vykonávat komunikační činnost, jež je definována v § 7 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, a dále osobní předpoklad na straně účastníka, resp. uživatele, který musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a), resp. b) zákona o elektronických komunikacích (účastníkem je každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb; uživatelem je každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací).

Druhou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy musí jít o spor, který se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je účastník, popřípadě uživatel veřejně dostupné služby elektronických komunikací, povinen uhradit za poskytnutou službu cenu ve výši platné v době poskytnutí této služby.

Ze spisu je zřejmé, že navrhovatel je osobou vykonávající komunikační činnost a odpůrce naplňuje charakteristiku účastníka dle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích. Pravomoc správního orgánu I. stupně by tedy byla založena za předpokladu, šlo-li by o spor o zaplacení ceny za služby elektronických komunikací.

Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů v této souvislosti opakovaně judikoval, že umožní-li poskytovatel služby elektronických komunikací uživateli objednat a konzumovat službu s vyjádřenou cenou, jejíž obsah je uživateli sdělen prostřednictvím sítě a služeb elektronických komunikací, jde o výjimku předvídanou v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích a spor o zaplacení ceny za takovou službu (službu obsahu) přísluší rozhodnout soudu (např. rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 20.4.2011, č.j. Konf 4/2011-12 nebo ze dne 31.5.2010, Konf č.j. 99/2009-7).

Z navrhovatelem doložených vyúčtování je zřejmé, že za zúčtovací období od 23. 4. 2007 do 5. 5. 2007 byla odpůrci vyúčtována částka ve výši 3.360,- Kč za Premium SMS, Audiotext, Uvítací Tóny a Dobití Twist. Ve všech těchto případech se jedná tzv. služby obsahu, které nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích a spor o zaplacení ceny za takové služby není sporem o plnění povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích.

Jde-li o Dobití Twist, nejedná se o doplňkovou službu dle § 44 odst. 1 zákona o elektronických komunikací, jejímž prostřednictvím si spotřebitel může předplatit přístup k veřejné komunikační síti a využívání veřejně dostupné telefonní služby. Prostřednictvím služby Twist obdrží účastník „kredit“, skrze nějž pak může v budoucnu čerpat nejen služby elektronických komunikací, ale i služby jiné. V tomto ohledu tedy nejde o předplatné služby přístupu k veřejné telefonní síti, protože při poskytnutí předplatného není ještě zřejmé, jaké konkrétní (z navrhovatelem poskytovaných) služeb, bude účastník využívat. Jelikož pravomoc správního orgánu rozhodovat je dána pouze jde-li o platby za poskytnuté služby elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikací (§ 64 odst. 1 téhož zákona), je na navrhovateli, aby doložil, že kredit zakoupený prostřednictvím Dobití Twist byl použit právě na takovou službu. Protože tak však navrhovatel neučinil (jak v návrhu na zahájení řízení, tak ani v rozkladu), má správní orgán za to, že ohledně této skutečnosti navrhovatel neunesl břemeno tvrzení ani břemeno důkazní a částky účtované za Dobití Twist tak nelze považovat za platby za poskytnuté služby elektronických komunikací.

Lze proto shrnout, že jelikož příslušným rozhodnout o výše uvedených nárocích je soud (dle § 7 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu), správní orgán I. stupně postupoval správně, když věc v předmětném usnesení odložil dle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu.